

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3To/5/2017
Identifikačné číslo spisu:	9017200124
Dátum vydania rozhodnutia:	18.04.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:9017200124.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Šiškovej a členov senátu JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci obžalovaného Ing. D. N. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, vedenej na Špecializovanom trestnom súde Pezinok pod sp. zn. PK-1T/14/2012, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave 18. apríla 2018, o odvolaní prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaného Ing. D. N., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Puchallu, PhD., advokáta v Košiciach proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 18. apríla 2017, sp. zn. PK-1T/14/2012, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku napadnutý rozsudok
s a z r u š u j e.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

obžalovaný Ing. D. N., nar. XX. augusta XXXX v R., trvale bytom XXX XX L. 1, H. č. XXXX/XXX, adresa na doručovanie a bez prihlásenia XXX XX T. č. XXX, okres L.-okolie

s a u z n á v a z a v i n n é h o, že

ako konateľ spoločnosti G. E. V., s.r.o. so sídlom v L., ul. L. č. XX, IČO: XX XXX XXX, dňa 14. apríla 2009 v Košiciach, na základe Zmluvy o kúpe cenných papierov a o kúpe zmenky odpredal spoločnosti F., s.r.o. so sídlom v L., E. D. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpenej konateľkou B. E. M., zmenku vystavenú 5. decembra 2003 v D. v hodnote 10.000 000,- Sk (331.939,19 eur) splatnú 4. mája 2009 za kúpnu cenu 107.587,50 eur, pričom vedel, že údaje uvedené v tejto zmenke sú falšované, nepravdivé a že samotná zmenka je tým neplatná, pretože vystaviteľ zmenky spoločnosť H., s.r.o. so sídlom v D., ul. E. č. XX, zastúpená konateľom H. T. nikdy takúto zmenku pre spoločnosť G. E. V., s.r.o. nevystavila, ale H. T. vystavil a podpísal blanco zmenku pred notárom JUDr. Jánom Marušinom 5. decembra 2003 iba v prospech C. I., ktorému mala zaručovať úhradu prípadných materiálnych škôd na jeho nehnuteľnosti spôsobených H. T. s rodinou, ktorú v tom čase užívali, pričom spoločnosť F., s.r.o. so sídlom v L. zmenku použila na úhradu svojho dlhu v celkovej sume 107.587,50 eur jednostranným zápočtom voči spoločnosti H., s.r.o. so sídlom v D. za dodaný hutnícky materiál, čím

obžalovaný poškodenej spoločnosti H., s.r.o. v likvidácii, so sídlom ul. H. XXX, XXX XX D., IČO : XX XXX XXX, spôsobil škodu v sume 107.587,50 eur

t e d a

- pozmenené cenné papiere dal ako pravé a taký čin spáchal vo veľkom rozsahu
- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu

č í m s p á c h a l

- obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona
- zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 270 ods. 4; § 41 ods. 2; § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Košice II z 3. novembra 2016, sp. zn. 4T 162/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 12. decembra 2017, sp. zn. 6 To/34/2017, ktorým za prečin skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá peňažný trest vo výmere 20.000 (dvadsaťtisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený mu súd ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodenú spoločnosť H., s.r.o. v likvidácii, so sídlom ul. H. XXX, XXX XX D., IČO : XX XXX 594, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

II. Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Ing. D. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd v Prešove uznesením z 13. decembra 2011 č. k. 4T/113/2011-491 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 20. marca 2012 č. k. 5To 9/2012- 501 podľa § 244 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, z dôvodu uvedenom v ustanovení § 14 písm. c) Trestného poriadku postúpil

Špecializovanému trestnému súdu obžalobu prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov z 31. októbra 2011 č. k. 1Pv 527/09-25, ktorú podal na obžalovaného Ing. D. N. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona a zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok z 15. októbra 2014, sp. zn. PK-1T/14/2012 bol obžalovaný Ing. D. N. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov z 31. októbra 2011, sp. zn. 1 Pv 527/09-25, lebo skutok nie je trestným činom. Zároveň podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku bola poškodená spoločnosť H., s.r.o. D. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní (č.l. 864) podal prokurátor odvolanie, ktoré 27. januára 2015 písomne odôvodnil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením z 28. októbra 2015, sp. zn. 3To/4/2015 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu Pezinok, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, z 18. apríla 2017, sp. zn. PK-1T/14/2012 bol obžalovaný Ing. D. N. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- ako konateľ spoločnosti G. E. V., s.r.o. so sídlom v L., ul. L. č. XX, IČO : XX XXX XXX, dňa 14. apríla 2009 v Košiciach, na základe Zmluvy o kúpe cenných papierov a o kúpe zmenky odpredal spoločnosti F., s.r.o. so sídlom v L., E. D. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpenej konateľkou B. E. M., zmenku vystavenú 5. decembra 2003 v D. v hodnote 10.000.000,- Sk (331.939.19 eur) splatnú 4. mája 2009 za kúpnu cenu 107.587,50 eur, pričom vedel, že údaje uvedené v tejto zmenke sú falšované, nepravdivé a že samotná zmenka je tým neplatná, pretože vystaviteľ zmenky spoločnosť H., s.r.o. so sídlom v D., ul. E. č. XX, zastúpená konateľom H. T. nikdy takúto zmenku pre spoločnosť G. E. V., s.r.o. nevystavila, ale H. T. vystavil a podpísal blanco zmenku pred notárom JUDr. Jánom Marušinom 5. decembra 2003 iba v prospech C. I., ktorému mala zaručovať úhradu prípadných materiálnych škôd na jeho nehnuteľnosti spôsobených H. T. s rodinou, ktorú v tom čase užívali, pričom spoločnosť F., s.r.o. so sídlom v L. zmenku použila na úhradu svojho dlhu v celkovej sume 107.587,50 eur jednostranným zápočtom voči spoločnosti H., s.r.o. so sídlom v D. za dodaný hutnícky materiál, čím obžalovaný poškodenej spoločnosti H., s.r.o. v likvidácii, so sídlom ul. H. XXX, XXX XX D., IČO: XX XXX XXX, spôsobil škodu v sume 107.587,50 eur.

Za to bol obžalovanému Ing. D. N. podľa § 270 ods. 4, s poukazom na § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 a s použitím § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil aj peňažný trest vo výmere 20.000,- (dvadsaťtisíc) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený mu ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva roky.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad na dva roky.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť H., s.r.o. v likvidácii, so sídlom u. H. XXX, XXX XX D., IČO: XX XXX XXX, s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len

„prokurátor“) v označenej veci písomným podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 2. mája 2017 podal odvolanie v neprospech obžalovaného, čo do viny a trestu. Podľa názoru prokurátora súd pri vyslovení viny nedostatočne označil zákonné ustanovenie § 270 ods. 2 Trestného zákona, keďže sa v ňom nachádzajú tri samostatné skutkové podstaty trestného činu falšovania pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov a nešpecifikoval konkrétnu právnu vetu pre určenie naplnenia objektívnej stránky vzhľadnutej v žalovanom a preukazovanom konaní obžalovaného Ing. D. N., a to danie falšovanej, pozmenenej a neoprávnene vyrobenej zmenky ako pravej. Súd nesprávne posúdil spáchaný čin ako sčasti dokonaný a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona. Podľa názoru prokurátora, trestný čin bol spáchaný v plnom rozsahu. I keď zmenku, vystavenú na 10 mil. Sk, čo je v prepočte fixným kurzom 331.939,19 eur obžalovaný konajúci za firmu G. E. V., predal firme F., s.r.o. podľa zmluvy zo 14. apríla 2009 za nižšiu sumu, a to 107.587,50 eur, ktorá bola následne započítaná s pohľadávkou menovanej firmy voči firme G. E. V., s.r.o. a preto tým nedošlo k pokusu, a to ani k čiastočnému, pretože obžalovaný mal jednoznačnú vedomosť, že firma F., s.r.o. dlhovala firme H., s.r.o. z realizovaných obchodov s hutníckym materiálom peňažnú čiastku vyše 154 000 Eur, a že táto firma nadobudnutú zmenku použije na započítanie peňažného dlhu v takej výške voči firme H., s.r.o., pričom sa ešte zvýši zmenečná suma na ďalšie zobchodovanie zmenky. Rovnako prokurátor zastáva názor, že prevodom falošne vystavenej zmenky ako pravej v hodnote veľkého rozsahu na inú osobu nemohlo dôjsť k čiastočnému dokonaniu trestného činu a súčasne aj čiastočnému pokusu trestného činu. Čiastočné rozličné štádiá trestného činu sa môžu prihodiť pri pokračovanom trestnom čine, čo však nie je tento prípad. Výkonaným dokazovaním, obzvlášť výsluchmi svedkov T., K. a F. ako aj listinnými materiálmi - zmluvami, faktúrami a upomienkami s výzvami - bolo dostatočne preukázané, že od firmy poškodeného T. H., s.r.o. odoberala tovar najskôr firma obžalovaného Ing. N. G. E. V., s.r.o., ktorej z realizovaných obchodov vznikol peňažný dlh, a následne od firmy H., s.r.o. odoberala tovar firma F., s.r.o., ktorá tento vzápätí odpredávala firme obžalovaného (G. E. V., s.r.o.) a ten ani tejto firme zaň nezaplatil, a tak za tovar nezaplatila ani firma F., s.r.o. firme H., s.r.o.. Peňažná čiastka 154.736,93 eur ako dlh firmy F., s.r.o. o najmenej ktorú bola firma H., s.r.o. tzv. zobchodovaním falošnej zmenky ukrátená, je určujúcou sumou (prevyšujúcou 500 násobok sumy 266 eur ako malej škody), pre značnú škodu a tým aj právnu kvalifikáciu trestného činu ako trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Zmena právnej kvalifikácie bola avizovaná na hlavnom pojednávaní 15. októbra 2014. Nesprávne súd aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c) Trestného zákona. V danom prípade nie je zákonný dôvod pre takýto postup.

Ďalej prokurátor namietal znenie zápisnice z hlavného pojednávania na strane 4. Prokurátor sa vyjadril aj k záverečnej reči obhajcu. Zastáva názor, že posúdenie písma na zmenke, má podstatný význam pre naplnenie konkrétnej objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu. Čo sa týka namietaných obchodných vzťahov obhajcom, spomenutie obchodov s dotknutou nehnuteľnosťou, prokurátor poukázal na to, že za spoločnosť H., s.r.o. jednoznačne konal svedok I., ktorý aj podpísal pred notárom zmluvu z 25. septembra 2003 so spoločnosťou L. J.P., spol. s.r.o., o kúpe predmetnej nehnuteľnosti, ktorá bola v zmysle oboznámeného listu vlastníctva rozhodnutím príslušného katastrálneho úradu o vklade pod č. V-851/03 z 2. decembra 2003 na základe Zmluvy o zabezpečovanom prevode práva z 1. decembra 2003 prevedená na C. D.. Na tento právny úkon logicky a dôvodne nadväzuje vystavenie blanco zmenky dňa 5. decembra 2003 pre I. ako zábezpeky pri využívaní priestorov v nehnuteľnosti poskytnutej pre zabezpečenie peňažnej pôžičky ako tvrdil poškodený vo svojej svedeckej výpovedi, a teda aj odôvodňuje opodstatnenosť vystavenia takejto zmenky ako zábezpeky pre úhradu prípadnej škody pri prenajatí predmetnej nehnuteľnosti. Dokazovaním bolo ďalej preukázané že I. stál v pozadí pri každom prevode vlastníckeho práva k nej. V čase vystavenia zmenky spoločnosť H., s.r.o. nevlastnila predmetnú nehnuteľnosť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti prokurátor navrhol:

1/ podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e) Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a

2/ podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodnúť rozsudkom, že obžalovaný Ing. D. N. sa uznáva za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby

peňaží a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 alinea tretia, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v súbehu s obzvlášť závažným zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona pre skutok uvedený v obžalobe, za čo sa odsudzuje podľa § 270 ods. 4 s poukazom na § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 41 ods. 1, ods. 2, § 48 ods. 4 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby (12 - 25 rokov) so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia a podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výmere 20.000 Eur s uložením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere dva roky a súčasne mu navrhol uložiť podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad na dva roky.

Písomným podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 2. júna 2017 prokurátor odvolanie doplnil.

V doplnenom odvolaní poukázal na nesprávnu právnu kvalifikáciu trestného činu v oboch prípadoch a síce čiastočným štádiom pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 270 ods. 4 písm. b) Trestného zákona a ustálením výšky škody pri § 221 Trestného zákona.

Podľa názoru prokurátora v posudzovanom prípade nejde o pokračovací trestný čin. Pre trestnosť činu podľa § 270 Trestného zákona sa posudzuje nominálna hodnota nepravého cenného papiera, na čo poukázal použitím judikátu R 3/1980 už aj Okresný súd Prešov v uznesení z 13. decembra 2011, sp. zn. 4T 113/2011, potvrdeného rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5 To 9/2012. V ďalšom sa v podstate doplnenie odvolania zhoduje s ostatným podaním prokurátora.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK-1T/14/2012 zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní 18. apríla 2017, odvolanie obžalovaný Ing. D. N., a to proti výroku o vine, proti všetkým výrokom o treste, ako aj proti konaniu, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Podané odvolanie obžalovaný následne písomne doplnil podaním doručeným súdu prvého stupňa 10. júla 2017.

Podľa názoru obžalovaného napadnutý rozsudok je nesprávny, nakoľko prvostupňový súd nesprávne zistil skutkový stav, vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil a nesprávne právne posúdil. Navyše je konanie postihnuté vykonaním a prihladaním na absolútne nezákonný dôkaz, na základe ktorého došlo k uznaniu viny obžalovaného. V prvom rade obžalovaný poukazuje na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým bol pôvodne oslobodzujúci rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená za účelom ďalšieho dokazovania. Podľa názoru obžalovaného sa nepodarilo nad akúkoľvek pochybnosť preukázať, že dotknutá zmenka pôvodne patrila svedkovi I.. Svedok I. pred súdom prvého stupňa jasne a zrozumiteľne uviedol, že jemu poškodený T. žiadnu zmenku nedal. Po vrátení veci najvyšším súdom bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka I. na Ukrajine, ktorý dôkaz je podľa názoru obžalovaného nezákonným a súd naň nemal prihliadať. Nebolo dokázané, ako sa predmetná zápisnica dostala do vyšetrovacieho spisu, ako sa poškodený T. dostal k tejto zápisnici, či to umožňuje ukrajinský právny poriadok. Obžalovaný v tejto súvislosti poukázal aj na spôsob vedenia výsluchu svedka I. na Ukrajine s porušením práva na tlmočníka. Obžalovaný dáva do pozornosti Rozsudok ESLP z 9. mája 2003 vo veci Papaqurgiu proti Grécku. Podľa R 4/1999 je nepripustná výpoveď svedka realizovaná cestou právnej pomoci v zahraničí už len za predpokladu, že o takomto výsluchu nebol upovedomený obhajca obvineného, čím bola porušená zásada kontradiktórnosti. Jedná sa o rozhodujúci dôkaz. V tejto súvislosti obžalovaný poukazuje aj na zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 63/2009. V ďalšom obžalovaný vysvetľuje rozdiel medzi výsluchom svedka a listinným dôkazom, akým je zápisnica o výsluchu. Svedok I. počas svojich výsluchov vždy tvrdil, že poškodený T. mu neodovzdal žiadnu zmenku, ani vyplnenú, ani blanco zmenku. Výpoveď poškodeného sa javí ako nedôveryhodná. Napríklad notár JUDr. Marušin potvrdil iba to, že poškodený a svedok I. k nemu chodili overovať rôzne dokumenty. Nevedel pritom potvrdiť, či overoval vyplnenú alebo blanco zmenku a navyše nevedel potvrdiť ani to či zmenka, ktorú podpisoval poškodený T. bola pre svedka I., alebo bola pre niekoho iného. Aj svedok K. výslovne potvrdil, že na stretnutí žiadnu blanco zmenku nevidel. Výpoveď tohto svedka je plná rozporov a preto nedôveryhodná. Svedkyňa Ing. M. a svedok Ing. I. potvrdili, že obžalovaný a poškodený T. sa poznajú dobre už dlhšiu dobu (5 rokov a viac). V ďalšom obžalovaný poukazuje na nelogickosť vystavovania zmenky

poškodeným T. na krytie škôd na budove, ktorá cez spoločnosť H., s.r.o. de facto patrí jemu. Spoločnosť H., s.r.o. Zmluvou o zabezpečovacom prevode práva z 1. decembra 2003 previedla vlastnícke právo na D.. Svedok I. s touto budovou nemal nič spoločné. Súd prvého stupňa nevykonával výsluch pre túto okolnosť podstatného svedka X. G.. Nemal dokázané ani to, kto predmetnú spornú zmenku vypísal a aká bola vyplňovacia dohoda k tejto zmenke, ako ju možno použiť. Obžalovaný v ďalšom vysvetľuje pojem blankozmenky a skutkovú podstatu trestného činu podvodu. Obžalovanému sa kladie za vinu konanie iného subjektu - vykonanie jednostranného zápočtu spoločnosťou F., s.r.o., za ktoré obžalovaný nemôže niesť trestnú zodpovednosť. Na základe uvedených skutočností obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a spod obžaloby ho oslobodil.

Prokurátor 18. júla 2017 doručil najvyššiemu súdu stanovisko k odvolaniu obžalovaného. Podľa názoru prokurátora odvolanie obžalovaného nebolo obžalovaným v zákonnej lehote odôvodnené. Písomné podanie odôvodnenia odvolania musí byť podľa názoru prokurátora v súlade s ustanoveniami § 309 a § 311 Trestného poriadku. Navrhol odvolanie obžalovaného preto podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť ako podané bez odôvodnenia. V ďalšom prokurátor nesúhlasil s tvrdením obhajcu, že konanie prvostupňového súdu je postihnuté vykonaním a prihladnutím na absolútne nezákonný dôkaz, na základe ktorého došlo k uznaniu viny obžalovaného. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu. Podľa názoru prokurátora pri doplnení dokazovania v zmysle pokynu odvolacieho súdu z 28. októbra 2015 nejde o dôkazy vo významnej miere rozhodujúce a ani jediné usvedčujúce obžalovaného z trestného činu podľa § 270 ods. 2 alinea tretia Trestného zákona, žalovaného v zmysle predneseného obžalobného návrhu a modifikovaného písomne 5. decembra 2012. Zápisnica o výsluchu svedka I. pred ukrajinskými orgánmi činnými v trestnom konaní bola na hlavnom pojednávaní 14. marca 2017 prečítaná ako listinný dôkaz na základe návrhu prokurátora a v súlade so záverom odvolacieho súdu za účelom vyhodnotenia vierohodnosti výpovede svedka I.. Pripomenul, že tento svedok ako štátny občan Slovenskej republiky žijúci na území hraničiacom s Ukrajinou, bol v súlade s pravidlami nastavenými Európskym dohovorom o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959 dobrovoľne a slobodne vypovedať pred ukrajinskými orgánmi činnými v trestnom konaní v trestnej veci únosu poškodeného T. a sám iniciatívne vypovedal o jeho vzťahoch so H. T. a k okolnostiam ním podpísanej čistej zmenky.

Podľa názoru prokurátora nedošlo ani k namietanému porušeniu práva na obhajobu. Obžalovaný bol zastupovaný obhajcom, ktorý aktívne vyvíjal činnosť na obranu obžalovaného. K opätovnému návrhu obhajcu predvolať a vypočuť svedka X. G. prokurátor uviedol, že prvostupňový súd pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania správne odmietol vykonanie takého dôkazu, keďže nebol potrebný a procesnej strane, ktorá ho navrhla sa nepodarilo viackrát zabezpečiť tohto svedka. V ďalšom prokurátor hodnotil jednotlivé svedecké výpovede. Spochybňovanie svedeckých výpovedí obžalovaným, ktoré vytrhával z celkového kontextu, považoval prokurátor za účelové. S poukazom na vykonané dokazovanie prihladnuc na ustanovenie § 10 zmenkového a šekového zákona č. 191/1950 Zb. prokurátor vzhliadol zlomyselnosť a hrubú nebanalitosť v konaniach pri nakladaní zmenky tak u svedka I., ako aj u obžalovaného Ing. N..

K odvolaniu prokurátora sa písomne podaním doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 21. augusta 2017 vyjadril obžalovaný Ing. D. N.. Podľa jeho názoru Trestný poriadok nikde neupravuje v akej lehote má byť odvolanie podané obžalovaným na hlavnom pojednávaní aj odôvodnené. Poukázanie prokurátora na odôvodnenie zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu je nedôvodné, nakoľko táto časť odôvodnenia rieši niečo úplne iné a sice to, že prokurátor, na ktorého odvolanie sú už pri jeho podaní na hlavnom pojednávaní kladené vyššie nároky, musí podľa ustanovenia § 310 ods. 2 Trestného poriadku uviesť, či podáva odvolanie v prospech alebo v neprospech obvineného, na rozdiel od čisto neformálneho a ďalšie podmienky nevyžadujúceho odvolania obvineného. Obžalovanému bolo vyhotovenie rozsudku doručené až 20. júna 2017, teda odôvodnenie jeho včasne podaného odvolania bolo odoslané v prokurátorom namietanej lehote, hoci zákon žiadnu lehotu neustanovuje. Obžalovaný námietku prokurátora považuje za úplne nedôvodnú a trvá na celom obsahu odôvodnenia svojho odvolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolania prokurátora a obžalovaného sú prípustné (§ 306 ods. 1 Trestného poriadku), boli podané oprávnenými osobami (§ 307 ods. 1 písm. a, písm. b) Trestného poriadku). Obe odvolania boli podané včas (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Zároveň najvyšší súd zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného dôvodné nie je, preto ho zamietol.

Na úvod sa najvyšší súd zaoberal námietkou prokurátora, či odvolanie obžalovaného bolo podané včas. Zo zápisnice z hlavného pojednávania, konaného na Špecializovanom trestnom súde Pezinok 18. apríla 2017 (č. l. 1103) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku prokurátor uviedol, že si ponecháva lehotu na vyjadrenie. Obžalovaný Ing. N. po dohode s obhajcom uviedol, že podáva odvolanie proti všetkým výrokom, to znamená výroku o vine a treste a konaniu, ktoré im predchádzalo. Následne prokurátor podal písomné odvolanie doručené prvostupňovému súdu 2. mája 2017 (č. l. 1119), doplnené 2. júna 2017 (č. l. 1167). Obžalovaný Ing. N. prostredníctvom obhajcu špecifikoval dôvody odvolania písomne podaním doručeným prvostupňovému súdu 10. júla 2017. Zrejme zo strany prokurátora došlo k nepochopeniu stanoviska najvyššieho súdu v zrušujúcom rozhodnutí, v ktorom sa súd zaoberal skutočnosťou, či odvolanie prokurátora bolo podané včas, keď prokurátor podal odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku a neuviedol, či odvolanie smeruje v prospech alebo v neprospech obžalovaného. Podľa názoru najvyššieho súdu ani takéto odvolanie nie je možné považovať za neúčinné, teda nemožno naň hľadiť tak, ako keby nebolo vôbec podané. Opačný výklad nemá oporu v zákone a nemožno ho z ústavnoprávneho hľadiska považovať za prejav favor defensionis obžalovaného. V § 311 ods. 3 Trestného poriadku je uvedené opatrenie, ku ktorému môže predseda senátu pristúpiť, ak vyzve odvolateľa, aby tento nedostatok odstránil. Zákonodarca mal predovšetkým na mysli zrýchlenie konania a lepšiu orientáciu strán (II. ÚS 418/2015).

Prokurátor, ktorý nie je s vyhláseným rozsudkom spokojný, má na výber. Môže predovšetkým podať odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 310 ods. 1 Trestného poriadku. Zároveň vtedy platí, že z odvolania musí byť zrejmé, či smeruje v prospech alebo v neprospech obžalovaného. Môže však postupovať aj podľa ustanovenia § 309 ods. 1 Trestného poriadku, teda podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. V takom prípade musí odvolanie obsahovať náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 311 ods. 1 a 2 Trestného poriadku. Obžalovaný, ktorý nie je spokojný s vyhláseným rozsudkom, má možnosť postupovať v podstate rovnako ako prokurátor s tým rozdielom, že pri podaní odvolania ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní nie je povinný uviesť, či jeho odvolanie smeruje vo vlastný prospech alebo neprospech. Je potrebné prisvedčiť názoru obhajcu obžalovaného uvedeného v písomnom vyjadrení z 21. augusta 2017, že Trestný poriadok nikde neupravuje lehotu, v akej má byť odvolanie podané obžalovaným na hlavnom pojednávaní aj odôvodnené. V tomto smere najvyšší súd vyhodnotil námietku prokurátora ako nedôvodnú.

Prokurátor v odvolaní okrem iného namietal aj nesprávnu protokoláciu zápisnice z hlavného pojednávania konaného 18. apríla 2017 na strane 4, v časti záverečnej reči prokurátora.

K tomu najvyšší súd dáva do pozornosti § 60 Trestného poriadku, podľa ktorého o oprave, doplnení a námietkach proti záznamu alebo proti zápisnici rozhodne orgán, o ktorého záznam alebo zápisnicu ide. Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť. Ten, kto viedol pojednávanie alebo vykonanie úkonu, môže i po podpise zápisnice nariadiť alebo vykonať opravu písárskych chýb alebo iných zrejmých nesprávností.

Čo sa týka prejednávanej veci, predovšetkým treba pripomenúť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už raz vo veci rozhodol, a to uznesením z 28. októbra 2015, sp. zn. 3To/4/2015 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b) , písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a

rozhodol. V odôvodnení uznesenia nariadil vykonať nasledovné dôkazy: prečítať svedeckú výpoveď svedka I. vykonanú pred ukrajinskými orgánmi činnými v trestnom konaní, opätovne vykonať výsluch tohto svedka, vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru písomoznalectva na zistenie skutočnosti, či vyplňovacie právo uplatnil majiteľ zmenky, alebo iná osoba, prečítať výpoveď svedkyne Y. N., pokúsiť sa opätovne zadovážiť originál zmenky zo Spojeného kráľovstva prostredníctvom justičného orgánu.

Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní konanom 14. marca 2017 a 18. apríla 2017 vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy v zmysle záverov odvolacieho súdu. Predovšetkým vykonal opätovný výsluch svedka C. I. a v jeho prítomnosti prečítal preklad jeho výpovede pred ukrajinskými orgánmi činnými v trestnom konaní. Prečítal listinné dôkazy týkajúce sa zabezpečenia znaleckého skúmania z odboru písomoznalectva, zabezpečenia originálu zmenky zo Spojeného kráľovstva prostredníctvom justičného orgánu, výpovede svedkyne Y. N. podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku. Súd odmietol vykonať dôkaz - výsluch svedkyne JUDr. G. G. - notárky, pretože vykonanie tohto dôkazu nepovažoval prvostupňový súd pre rozhodnutie za dôležitý.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že pokiaľ ide o skutkový stav, prvostupňový súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku vykonal dostupné dôkazy potrebné pre poznanie skutkových okolností nevyhnutných pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie o obžalobe, ktorá bola na obžalovaného podaná, vrátane preverenia jeho obhajobného tvrdenia. V týchto smeroch prvostupňový súd dôkazy vyhodnotil jednotlivo, vo vzájomných súvislostiach ako aj v celom ich súhrne logickým a zároveň presvedčivo odôvodneným spôsobom, ktoré mu z hľadiska pravidiel stanovených pre hodnotenie dôkazov tak, ako sú uvedené v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, nemožno nič vytknúť. Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky v otázke skutkových zistení v prevažnej miere odkazuje na podrobne uvedené dôvody rozsudku Špecializovaného trestného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil. Na takomto základe potom prvostupňový súd vyvodil z dôkazov o podstate súdených činov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval.

Z judikatúry ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že v odôvodnení rozhodnutia všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných procesnými stranami konania.

V tejto súvislosti obžalovaným Ing. N. prednesené obhajobné tvrdenia tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred Špecializovaným trestným súdom boli jednoznačne vyvrátené vo všetkých smeroch, ktoré obžalovaný považoval za sporné.

Išlo najmä o tieto tvrdenia :

Obžalovaný namietal zákonnosť a hodnoteniu dôkazov súdom prvého stupňa. Ako bolo už vyššie uvedené, najvyšší súd konštatuje, že všetky dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom.

K porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle článku 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru by mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne, alebo v rozhodujúcej miere (solery or to a decisive extent) na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, čo sa ale v predmetnej veci nestalo (pozri Mariana Marinescu proti Rumunsku, rozsudok č. 36110/03 z 2. februára 2010, Emen proti Turecku, rozsudok č. 25585/02 z 26. januára 2010, Van Mechelen a ďalší proti Holandsku, Visser proti Holandsku, rozsudok č. 26668/95 zo 14. februára 2002, Al - Khawaja a Tahery proti Spojenému kráľovstvu, rozsudok č. 26766/2005 a č. 22228/06 z 15. decembra 2011 a ďalšie).

Podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Námietka obhajoby predovšetkým smerovala k použiteľnosti zápisnice o výsluchu svedka I. (č.l. 176 - 191) pred ukrajinskými orgánmi činnými v trestnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní 14. marca 2017 pri opätovnom výsluchu svedka I. prečítaná ako listinný dôkaz podľa § 269 Trestného poriadku.

Listinnými dôkazmi sú listiny, ktoré svojim obsahom dokazujú alebo vyvracajú dokazovanú skutočnosť vzťahujúcu sa na trestný čin alebo na obvineného, preto ich treba v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní prečítať.

Z obsahu predmetnej zápisnice je zrejmé, že výsluch svedka I. bol uskutočnený v priestoroch prokuratúry v meste G. 10. novembra 2009 o 13. 00 hod. do 13.55 hod. starším vyšetrovateľom prokuratúry Iljičevského okresu T.G. Lazarenkom, v súlade s čl. 85, 167 Trestného poriadku Ukrajiny, za účasti advokáta T. M. Antoščuka. Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o pravosti tejto zápisnice. Do vyšetrovacieho spisu túto zápisnicu predložil poškodený H. T. (jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní 10. júna 2013 č. I. 622), ktorý ju získal na svoju žiadosť od ukrajinských vyšetrovacích orgánov, na čo ako obeť trestného činu spáchaného na Ukrajine, ako členskom štáte Rady Európy má nárok.

Na spravodlivé súdne konanie a na kritickú previerku výpovede svedka postačuje, ak je výsluch svedka vykonaný v prítomnosti obvineného alebo jeho obhajcu v konaní pred súdom (R 30/2010).

Kópie svedeckých výpovedí je možné predložiť ako dôkazný prostriedok v inom súdnom konaní, a to aj bez upovedomenia osoby, ktorá svedeckú výpoveď podala. V takom prípade sa však bude jednať o listinný dôkaz. Súd môže rozhodnúť o ďalšom výsluchu takéhoto svedka, aby bola zachovaná priamosť a bezprostrednosť dokazovania a aby takémuto svedkovi strany mohli klásť otázky.

V danom prípade preto prvostupňový súd opätovne na hlavnom pojednávaní konanom 14. marca 2017 vypočul svedka I. na okolnosti vyplývajúce z jeho výpovede pred ukrajinským vyšetrovateľom prokuratúry.

Je nepochybné, že svedok JO. pred vyšetrovateľom prokuratúry Ukrajinskej republiky vypovedal dobrovoľne a spontánne o čistej zmenke vystavenej pred notárom poškodeným H. T. v jeho prospech. Odvolací súd sa v tomto smere stotožňuje s názorom prvostupňového súdu (str. 28 rozsudku), že pokiaľ by o týchto skutočnostiach svedok I. sám nevypovedal, vyšetrovateľ ukrajinskej prokuratúry by sám od seba o bianco zmenke H. T. nemal dôvod ani vedomosť v zápisnici o výsluchu uvádzať.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukázal na rozsudok ESLP z 9. mája 2003 vo veci Papageorgiu proti Grécku, tento rozsudok nemožno aplikovať na daný prípad. (Jedná sa o prípad, kde odsúdenie bolo založené na siedmych šekoch, ktorých originály neboli súdom nikdy predložené zo strany banky).

Vlastná zmenka sa používa vtedy, ak veriteľ chce svoju pohľadávku voči dlžníkovi riadne zabezpečiť. Blankozmenka je budúcou zmenkou pri vyhotovení ktorej chýbali jedna alebo viacero podstatných náležitostí, ktoré až dodatočne doplní majiteľ zmenky. Zámer vydať blankozmenku sa prejavuje v existencii dohody uzavretej medzi odovzdávajúcim, ktorý zmenku podpísal a preberajúcim, ktorý je na základe tejto dohody oprávnený zmenku doplniť, a tak z nej vytvoriť perfektnú zmenku. Pre takúto dohodu zákon nepredpisuje žiadne formálne náležitosti. Kto však bez oprávnenia doplní chýbajúce údaje v zmenke, dopustí sa jej falšovania. Možnosť prevodu blankozmenky na ďalšiu osobu vyplýva z obsahu § 10 zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Sb. Ak blankozmenka nebola vyplnená tak, ako bolo dohodnuté, nemožno voči majiteľovi takejto zmenky vzniesť námietky, že dohoda o vyplnení nebola dodržaná, okrem prípadov, ak zmenku nadobudol zlomyseľne, alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil

hrubou nedbanlivosťou. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom). Podľa § 13 ods. 1 indosament treba napísať na zmenku alebo na list s ňou spojený (prívesok). Musí ho podpísať indosant (kto zmenku rubopisom prevádza). Podľa § 14 ods. 1 indosamentom sa prevádzajú všetky práva zo zmenky. Podľa ods. 2, ak ide o blankoindosament, môže majiteľ: a) vyplniť indosament vo svojom mene alebo v mene niekoho iného; b) indosovať zmenku ďalej blankoindosamentom alebo na určitú osobu; c) odovzdať zmenku tretej osobe bez vyplnenia blankoindosamentu a bez indosácie zmenky. Podľa § 16 ods. 1 o tom, kto má zmenku v rukách platí, že je oprávneným majiteľom, ak preukáže svoje právo nepretržitým radom indosamentov, a to aj vtedy, ak posledný z nich je blankoindosament.

V posudzovanej veci bolo nepochybne preukázané, že blankozmenku (zn. I. č. I. 10-11) podpísal poškodený T. ako fyzická osoba, nie ako spoločnosť H., s.r.o., ktorého podpis bol overený notárom JUDr. Marušinom 5. decembra 2003. Zmenka bola podpísaná za prítomnosti svedka I.. Zmenkou poškodený ručil za prípadné škody, ktoré by vznikli jeho zavinením na nehnuteľnosti C. I., v ktorej H. T. dočasne žil so svojou manželkou a dcérou. Z uvedeného vyplýva, že vyplňovacie právo blankozmenky mal výlučne C. I. a dohoda znela na sumu 3.000 000,- Sk. Dňa 5. decembra bola predmetná blankozmenka vyplnená paličkovým písmom s tým, že spoločnosť H., s.r.o. zaplatí bez protestu spoločnosti G. E. V., s.r.o. sumu 10.000 000,- Sk. Splatnosť bola vyznačená dňom 4. mája 2009. Ďalej bolo preukázané, že za spoločnosť H., s.r.o. konal svedok I., ktorý podpísal pred notárom zmluvu z 25. septembra 2003 so spoločnosťou L. o kúpe nehnuteľnosti v katastrálnom území I. (LV XXX). Na základe Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva z 1. decembra 2003 dlžník spoločnosť H., s.r.o. previedla svoje nehnuteľnosti v prospech veriteľa C. D.. Na tento úkon nadväzuje vystavenie blankozmenky 5. decembra 2003 pre svedka I. ako zábezpeka pri využívaní priestorov v nehnuteľnosti poskytnutej pre zabezpečenie peňažnej pôžičky (veriteľ C. D. požičal finančnú hotovosť vo výške 1. 680 000,- Sk dlžníkovi spoločnosti H., s.r.o.). Obžalovaný Ing. D. N. ako konateľ spoločnosti G. E. V., s.r.o. 14. apríla 2009 na základe Zmluvy o kúpe zmenky odpredal spoločnosti F., s.r.o., zastúpenej Ing. M. predmetnú zmenku za kúpnu cenu 107 587, 50 Eur, ktorá následne túto zmenku použila na úhradu svojho dlhu jednostranným zápočtom voči spoločnosti H., s.r.o., konateľom ktorej bol H. T.. Spoločnosť H., s.r.o. žalovala spoločnosť F., s.r.o. o nezaplatenie dodávky plechov (rozhodcovský rozsudok z 26. októbra 2009, č.l. 415). V každom prípade obžalovaný vedel, že údaje v tejto zmenke nie sú pravdivé, a že samotná zmenka je tým neplatná a napriek tomu ju odpredal ako pravú.

Ďalej obžalovaný namietal jeho porušenie práva na obhajobu. V podstate poukázal na čítanie zápisnice o výsluchu svedka I. na Ukrajinu, ku ktorým skutočnostiam sa už súd vyššie vyjadril. Obžalovaný zároveň poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 63/2009, podľa ktorého platí, že ak je výpoveď svedka jediným usvedčujúcim dôkazom alebo vo významnej miere rozhodujúcim dôkazom o ktorý chce prokurátor ako nositeľ dôkazného bremena v konaní pred súdom oprieť obžalobu, je nevyhnutné takéhoto svedka vypočuť až po vznesení obvinenia a tak zachovať právo obvineného na kontradiktórny postup.

V posudzovanej veci však nejde o jediné dôkazy usvedčujúce obžalovaného. Napríklad svedecké výpovede poškodeného T., JUDr. G., K. priamo usvedčujú obžalovaného z neoprávneného použitia vyplnenej blankozmenky. (Pri stretnutí poškodeného T., svedka K. a obžalovaného v reštaurácii Čierny barón v Košiciach obžalovaný vytiahol blankozmenku a povedal im, že ak sa nedohodnú normálne, tak že do blankozmenky dopíše akúkoľvek sumu aj pol milióna eur a potom sa z toho nespamätajú - výpoveď svedka poškodeného T. na hlavnom pojednávaní 10. júna 2013). Z dokazovania ďalej vyplýva, že v čase vystavenia zmenky poškodený T. obžalovaného Ing. N. nepoznal. Zoznámil ich svedok K. v roku 2005, preto nemohol poškodený pre obžalovaného vystaviť blankozmenku v roku 2003. Listinnými dôkazmi ako aj svedeckými výpoveďami Ing. M., Ing. I. a Ing. H. G. bolo nepochybne preukázané, že obžalovaným Ing. N. bola predmetná zmenka uvedená do obehu s následkami vzniku pohľadávok z nej voči spoločnosti H., s.r.o. (zmenečný dlžník) u spoločnosti F., s.r.o. (v sume 223.939,18 Eur ako zvyšok plnenia zo zmenky nadobudnutej od spoločnosti obžalovaného G. E. V., s.r.o.), I., s.r.o. (čiastočným plnením vo výške 108 000 Eur spoločnosti F., s.r.o. za spoločnosť H., s.r.o.), D., s.r.o. L. (ktorá predtým dlhovala zo spoločného obchodovania spoločnosti H., s.r.o. peňažnú sumu 168.219,08

Eur, čiastočným plnením 169.000 Eur spoločnosti X. F. & V. V., M., (ktorá nakoniec nadobudla predmetnú zmenku od spoločnosti I., s.r.o. po jej predaní spoločnosťou F., s.r.o.).

Obžalovaný Ing. N. v odvolaní ďalej uviedol, že spornou zostala skutočnosť, že zmenka mala byť poškodeným T. vystavená pre svedka I.. Svedok I. popieral, že by mu poškodený odovzdal nejakú zmenku. Spornou zostala aj skutočnosť, ako sa zmenka dostala do dispozície obvineného. Súd nevypočul pre túto okolnosť podstatného svedka X. G.. Dokazovaním sa nepreukázalo, aká bola vyplňovacia dohoda k zmenke.

Na tieto sporné otázky dal jednoznačne odpoveď prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí na str. 26 - 27, s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje.

Na verejnom zasadnutí 18. apríla 2018, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného Ing. N. obhajca obžalovaného i prokurátor zotrvali na svojich odvolaniach a vyjadreniach k nim.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku návrhy na vykonanie dôkazov odmietol, pretože ich považoval za nadbytočné. Dôkaz výsluchom svedka G. považoval pre rozhodnutie za nepodstatný.

Uznesenie odôvodnil tým, že:

K bodu 1/ procesnej strane, ktorá navrhovala vykonať tento dôkaz, ani konajúcemu prvostupňovému súdu sa nepodarilo viackrát zabezpečiť menovaného svedka X. G., ktorý sa pod menom E. G. stal spoločníkom vo firme G. E. V., s.r.o prostredníctvom spoločníctva vo firme W. F., s.r.o až v roku 2004, teda po vystavení predmetnej blanco zmenky. Tento dôkaz vyhodnotil ako nadbytočný.

K bodu 2/ vo svedeckej výpovedi svedka I. uviedol, že sa nejedná o nový dôkaz, ale o dôkaz, ktorý bol vykonaný na hlavnom pojednávaní Špecializovaného trestného súdu 7. apríla 2014 a 14. marca 2017 (v zmysle zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky).

Po vyjadrení strán, že nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania predsedníčka senátu podľa § 274 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásila dokazovanie za skončené.

K odvolacím námietkam prokurátora a obžalovaného, ktoré sa týkali právneho posúdenia skutku :

Obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona spácha ten, kto falšované cenné papiere dá ako pravé. V druhej alinei záleží páchatelova činnosť v tom, že falšovanú alebo pozmenenú zmenku uvedie ako pravú, čo znamená, že ju uvedie do obehu, hoci ju sám nefalšoval, alebo nepozmenil. Pre naplnenie znakov „uvedie do obehu“ stačí akékoľvek páchatelove odovzdanie pozmenených peňazí (zmeniek) inej osobe, ak tak páchatel urobil v úmysle použiť ich ako pravé (NS ČR 11 To 22/77).

Zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok takej sumy.

V posudzovanej veci z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný Ing. D. N. ako konateľ spoločnosti G. E. V., s.r.o. na základe Zmluvy o kúpe cenných papierov a kúpe zmenky odpredal spoločnosti F. s.r.o. zmenku v hodnote 10.000 000,- Sk (331.939,19 Eur), ktorá suma vymedzuje rozsah činu. Na tejto nielen nominálnej, ale aj reálnej hodnote zmenky nič nemení skutočnosť, že ju obžalovaný odpredal za nižšiu cenu - 107.587,50 Eur.

Konanie obžalovaného potom najvyšší súd posúdil ako obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona v súbehu so zločinom podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na rozdiel od obžaloby, ktorá konanie obžalovaného kvalifikovala podľa ustanovenia § 270 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a na rozdiel od prvostupňového súdu, ktorý konanie obžalovaného posúdil ako obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2, ods. 4 písm. b) Trestného zákona sčasti dokonaného a sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona.

K tomu najvyšší súd uvádza.

Trestný čin obsahuje nielen jeho dokonanú formu, ale tiež aj niektoré vývinové štádiá úmyselnej trestnej činnosti. Z toho vyplýva, že trestným činom nie je len dokonaný trestný čin, ale pokiaľ z jednotlivých ustanovení nevyplýva niečo iné, aj príprava na trestný čin, pokus trestného činu, organizátorstvo, návod a pomoc. Ide o zložitý proces od myšlienky páchatel'a spáchať trestný čin cez jednotlivé vývinové štádiá trestného činu až po úplné dokončenie trestnej činnosti. Pokiaľ nie je samotná myšlienka páchatel'a spáchať trestný čin vyjadrená navonok, nemá trestnoprávny význam. Na vznik trestnej zodpovednosti sú relevantné príprava na obzvlášť závažný trestný čin, pokus trestného činu a dokonanie trestného činu.

O vzájomnom pomere týchto foriem trestnej činnosti platí, že sa páchatel'ovi pričíta len najzávažnejšia forma (forma bližšia k dokonaniu). Ak páchatel' dokonil trestný čin, bude trestaný len za dokonaný trestný čin. Pokus a príprava sú v ňom zahrnuté a osobne sa nepričítajú. Postihnutie páchatel'a za dokonaný trestný čin dostatočne vystihuje povahu celej páchatel'ovej trestnej činnosti (R 38/59 Zb.) Pri vývinových štádiách platí zásada subsidiarity (Ivor et al, 2006, s. 234). Trestný čin je dokonaný najmä vtedy, ak okrem iných znakov skutkovej podstaty bol naplnený najmä následok, či už v podobe poruchy na živote, majetku, zdraví. Pri posudzovaní trestnej činnosti a výmere trestu je dôležité v akom štádiu sa trestný čin nachádzal.

Čiastočné vývinové štádium trestného činu možno posúdiť pri viacčiasťkovom konaní spájaných v objektívnej a subjektívnej súvislosti, tak ako to je pri pokračovacom trestnom čine. V danom prípade ide síce o viaceré konania, ale tie sa týkajú jednej a tej istej zmenky, a teda nejde tu o pokračovací trestný čin. Stanovisko prvostupňového súdu, že konanie obžalovaného len smerovalo k dokonaniu trestného činu a k jeho dokonaniu nedošlo, je nesprávne. Prevodom zmenky obžalovaný dokonil trestný čin. Ani záver súdu, že ide o sčasti dokonaný a sčasti o pokus trestného činu nie je správny. Obžalovaný zmenku v hodnote 10. miliónov Sk previedol na firmu F., s.r.o. za sumu 107.587,50 Eur. Pre trestnosť činu podľa § 270 Trestného zákona sa posudzuje nominálna hodnota nepravého cenného papiera. Odvolací súd toto pochybenie prvostupňového súdu napravil.

V rámci úvah o postihu obžalovaného mal odvolací súd na zreteli predovšetkým účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení výmery trestu odvolací súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Útok obžalovaného smeroval voči dôležitým zákonom chráneným záujmom, ktorými sú záujem spoločnosti na riadnom, bezchybnom a zákonnom požívaní cenných papierov o ochrane majetkových práv a záujmov osôb.

Čo sa týka osoby obžalovaného, odvolací súd po doplnení dokazovania odpisom registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a prečítaním podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Košice II, sp. zn. 4T/162/2013 zistil, že obžalovaný Ing. N.. N. bol rozsudkom Okresného súdu Košice II z 3. novembra 2016, sp. zn. 4T 162/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 12. decembra 2017, p. zn. 6To/34/2017 uznaný za vinného z prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dvoch rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody, pretože skutok, pre ktorý je aktuálne trestne stíhaný spáchal skôr (14. apríla 2009) ako bol prvostupňovým súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok (12. decembra 2017) pre skutok spáchaný 7. októbra 2009.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Odvolací súd u obžalovaného nezistil ani poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti.

Najvyšší súd poznamenáva ak sa uplatňuje ustanovenie § 41 ods. 2 Trestného zákona na zvýšenie trestnej sadzby, nemožno už spáchanie viacerých trestných činov, v zmysle § 38 ods. 1 Trestného zákona považovať za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Ide totiž o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, aj keď nie je vyjadrená v ustanovení osobitnej časti (Zbierka stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2011.)

Vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu súd dospel k záveru, že prognóza jeho nápravy a prevýchovy bude priaznivá za okolnosti uloženia nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprisnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov.

Prísnejší trestný čin je obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 4 Trestného zákona, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody vo výmere od dvanásť rokov až dvadsať rokov. V posudzovanom prípade, po zvýšení trestnej sadzby do dvadsaťpäť rokov.

Súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona vzhľadom k tomu, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu súd však nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov. Odvolací súd má za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom vo výmere 12 až 25 rokov by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Odvolací súd zohľadnil uvedené zákonné ustanovenie ako aj dĺžku času, ktorá uplynula od spáchania skutku bez subjektívneho zavinenia obžalovaného (obžalovaný sa síce viackrát nedostavil na nariadené hlavné pojednávania alebo verejné zasadnutia

najvyššieho súdu, ale bránili mu v tom zdravotné dôvody), a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov.

Na výkon trestu odňatia slobody odvolací súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 4 Trestného zákona) s ohľadom na mieru narušenia páchatel'a a s ohľadom na to, že náprava páchatel'a bude lepšie zaručená v ústave s najmiernejším stupňom stráženia.

Právne úvahy Špecializovaného trestného súdu Pezinok týkajúce sa výroku o uložení peňažného trestu, ochranného dohľadu a o náhrade škody vyjadrené na str. 39 a 40 rozsudku si najvyšší súd osvojil, považuje ich za dostatočné, kompletne, presvedčivé a preto na tieto odkazuje.

S ohľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný